

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 113/17
Luksemburg, 26 października 2017 r.

Wyrok w sprawie C-90/16
The English Bridge Union Limited / Commissioners for Her Majesty's
Revenue & Customs

Brydź porównawczy nie wchodzi w zakres pojęcia „sportu” i nie może jako taki zostać zwolniony w rozumieniu dyrektywy VAT

Trybunał nie wyklucza jednak, że państwa członkowskie mogą uznać brydź porównawczy jako wchodzący w zakres pojęcia „usług kulturalnych” w rozumieniu tej dyrektywy

The English Bridge Union (EBU) jest krajowym związkiem zajmującym się regulacją i rozwojem brydża porównawczego w Anglii. Ta gra karciana stanowi formę brydża i jest rozgrywana jako konkurencja na poziomie krajowym i międzynarodowym na tej zasadzie, że każda para kolejno rozgrywa to samo rozdanie co pary przeciwników przy innych stołach. Końcowy wynik jest zatem oparty na odpowiednim porównaniu.

EBU organizuje turnieje brydża porównawczego, pobierając od graczy opłaty za dopuszczenie do uczestnictwa. EBU uiszcza VAT od tych opłat. EBU złożyło do organu podatkowego wniosek o zwrot tego podatku na mocy dyrektywy VAT¹. Uważa ono, że powinno korzystać ze zwolnień ustanowionych przez tę dyrektywę dla świadczeń niektórych usług ściśle związanych z uprawianiem sportu.

Organ podatkowy nie uwzględnił tego wniosku, z tego względu, że przepis, zgodnie z którym zwolnione z VAT są świadczenia niektórych usług „ściśle związanych ze sportem”, oznacza, że „sport” w rozumieniu tego przepisu musi zawierać znaczący element fizyczny.

EBU wniosło odwołanie od decyzji organu podatkowego, które zostało oddalone. Rozpatrujący wniesioną skutek tego apelację Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [sąd wyższej instancji (izba podatkowa i kanclerska), Zjednoczone Królestwo], wyjaśniając, że brydź porównawczy wykorzystuje zaawansowane umiejętności umysłowe, zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy chodzi tu o „sport” w rozumieniu owej dyrektywy².

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał zauważył najpierw, że zwrócono się do niego nie o ustalenie znaczenia pojęcia „sportu” w ogóle, lecz o dokonanie jego wykładni w ramach dyrektywy VAT.

Trybunał przypomniał, że wobec braku jakiegokolwiek definicji pojęcia „sportu” w tej dyrektywie, w myśl utrwalonego orzecznictwa, wyraz ten należy określić zgodnie z jego zwykłym znaczeniem w języku potocznym, przy jednoczesnym uwzględnieniu kontekstu, w którym został on użyty, i celów danego uregulowania.

Trybunał stwierdził, że w kontekście zwolnień z VAT, które powinny być interpretowane w sposób ścisły, **wykładnia pojęcia „sportu” znajdującego się w tej dyrektywie ogranicza się do aktywności odpowiadających zwykłemu znaczeniu tego pojęcia, które cechują się niepozbawionym znaczenia elementem fizycznym.**

Pomimo przyznania, że brydź porównawczy angażuje logikę, pamięć, strategię i może stanowić aktywność korzystną dla zdrowia psychicznego i fizycznego tych, którzy ją wykonują regularnie,

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

² Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy VAT.

Trybunał orzekł, iż **fakt, że aktywność wspiera zdrowie fizyczne i psychiczne, nie jest sam w sobie elementem wystarczającym dla uznania, że aktywność ta wchodzi w zakres pojęcia „sportu” w rozumieniu owej dyrektywy.**

Okoliczność, że aktywność korzystna dla samopoczucia fizycznego i umysłowego uprawiana jest jako konkurencja, nie pozwala na wyciągnięcie odmiennych wniosków.

Trybunał stwierdził, że aktywność, taka jak brydż porównawczy, cechująca się elementem fizycznym, który wydaje się nieistotny, nie wchodzi w zakres pojęcia „sportu” w rozumieniu dyrektywy VAT.

Trybunał wskazał jednak, że wykładnia taka nie przesądza kwestii, czy aktywność zawierająca element fizyczny, który wydaje się nieistotny, może wchodzić w zakres pojęcia „usług kulturalnych” w rozumieniu owej dyrektywy³, gdy aktywność ta, z uwagi na jej praktykowanie, historię i tradycje, do jakich należy, zajmuje takie miejsce w dziedzictwie społecznym i kulturowym danego państwa, że może ona być uznana za stanowiącą część jego kultury.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Artykuł 132 ust. 1 lit. n) dyrektywy VAT.